

ION HADÂRCĂ

Planeta lui Heraclit

pentru că râul lui Heraclit
nu are nume
și mereu se transformă
cu tot cu albia
matca și țara
care nici ele nu se repetă
în fiecare nouă zi
de fiecare dată
când ieșim în lume
de fapt
noi pășim
pe o altă planetă

Artera Zen

maestrului Vladimir Beșleagă

lucrurile lucruri
amorțite stări:
luturile oala aburul de ceai –
le unește o arteră
o durere arde-n toate-ntunecat
și-n zadar încerci pe foc
să pui însuși Focul
ce e pasăre – clocească
invers Oul nemișcării
ce e Ochi, orbire-n sine –
părăsească-se vederii
iată, izgonit din templu
spiritul Spirit contemplă

Vin stările

către seară
vin stările
cum vin norii gravori
de cristal infernal
și de plumb îngeresc
însetate de roua începutului
prin somn
trec cămilele
corpurilor noastre gheboase
prin deșertul nocturn
și dimineața
cum de te mai aduni
înfriguratule
pe ce țarm depărtat
din ce bol
știind că peste zi
iarăși îți vor fi mitraliate
toate pânzele
străbătând cercul gol

Baladă pastorală, Maria Saca-Răcilă

Poemul cronofug

înghițindu-mi din zbor
secunda fugară
poemul golaș abia
răsturnat din cuib
reuși să-mi ciugulească
de jos
secundele toate

și deodată se trezi
cu trei capete asatine
tustrele devorându-mi
minutele orele
zilele câte
alergau fericite
spre mine

tată zisei atunci
dă-mi hainele tale de mire
calul și Paloșeroul
cel cu care-ai tăiat
fotografia zimțată de mire
e rândul meu să răpun
nesupusul balaur

așa s-a făcut
că se făcea și mai noapte
în fiecare veșmânt de cuvânt
al tatei și-al meu
îndată ce era scris
și trimis
în bătaia
cu groaznicul Poe-Zmeu

hârști hârști hârști
îi retezai cu înverșunare
cele trei capete nesățioase
dar pe loc răsăriră
altele nouă
cu mult mai avide
mai iuți
și mai nebuloase

cu limbi de foc
cu ochi de metaforă
fiecare căpățână
îmi vâna timpul
și fiecare
înghițea orologii
clepsidre și fusuri orare

și cum îi săreau
capetele
pline de erori și miasme
ești un monstru
strigai
cum nu s-a mai pomenit
nici în scripturi
nici în basme

hârști toate nouă
însă fiecare
gâtlej retezat
până la ultima silabă
câte tri câte trei
alte capete
puse rău pe gâlceavă
așa Evul Mediu
Era de Bronz
și Epoca de Aur
toate se duseseră gâlgâind
pe trei guri
de balaur

iar pe altele trei
iubitoare de stiluri
(se vede că)
s-au dus calendarele
iuliano-gregoriene
din era pre- și postsovietică

dar cele mai strașnice
erau fălcile care
începeau să-mi zdrumice
memoria
percepția
și așteptarea

și atunci încercând
să-mi caut
o clipă de răgaz
am cerut
un time-out
- la urma urmelor
ai putea și tu să mănânci
feți-frumoși prințese
și chiar țări întregi
fără istorii și steme
de ce tocmai timp

și de ce tocmai vreme

- pentru plăcerea
lui *illo tempore*
și pentru că totuna
tempora mutantur
în alte năluciri
apoi că și eu
visez să-mi scriu
cel mai iubit roman
al *pădurii spânzurătorilor*
de amintiri

astfel mi se destăinui
poemul-balaur
plin de sfială
care între timp a crescut
cât *Le bateau ivre*
Faust și Sakuntala

și eu hârști
alte rânduri
de tigve cu măști
tot mai groaznic
trăind sentimentul
că dragonul creștea
și creștea
întronându-și în juru-i
mai mult ca absentul

până când peste tot
și de-oriunde ajunse
să-mi vâneze
timpul întreg
cu toate tainele lui
nepătrunse

așa se încheie
la nesfârșit
povestea
acestui blestemat
Poe-Zmeu
ajuns iar și iarăși
să-și devoreze sosia
propriului său
mereu mai nou
arha-
ism-
EU